

neceſſe eſt omnium talium ſpiritus : & non facile ſubminiſtratur. Quoruncun- que verò magna eſt diſtancia arteriæ , ta- lium quidem extra transmittere contin- git ſpiritum facile : intus verò latus diffun- di ob amplitudinem loci , & vocem fieri vacuam & non conſiſtentem. Adhæc non poſſunt diuidi ſpiritu tales , quia non con- firmatur arteria ipſorum. Quorum verò eſt inæqualiter & non vndequaque ha- bent diſtanciam ſimilem , hos necelle eſt omnibus participare difficultatibus. Eie- nim inæqualiter iſtis necelle eſt ſpiritum miniſtrari & pelli , & per alium locum dif- fundi ruruſus. Breui verò arteria exiſten- te , celeriter quidem necelle eſt ſpiritum emittere & percuſſionem validiorem fie- ri aeris. omnes verò tales acutius ſonare , ob celeritatem lationis ſpiritus. Non ſo- lum verò accidit vaſorum differentias , ſed etiam pulſiones omnes voces altera- re. Quando enim fuerint humiditate mul- ta pleni pulmo & arteria , diſtrahitur ſpi- ritus , & non poteſt transmitti in externū locum continuè , quia impingit , & fit craſ- ſus & humidus & difficulter mobilis : ſi- cuti circa catarrhos , & ebrietates. Si ve- rò ſiccus fuerit ſpiritus , omnino aſperior fit vox & diſrupta. Cõmet enim humidi- tas , ſi fit tenuis , aerem & facit quandam vocis ſimplicitatem. Vaſorum ergo dif- ferentiæ , & paſſionum quæ circa ipſa fiunt , tales ſingulæ efficiunt. Voces verò , videntur quidem eſſe , ſecundum quos ſingulæ ſunt locos , audimus verò ipſas omnes quando nobis incidunt ad audi- tum. Impulſus enim à percuſſione aer , quadantenus fertur continuus , deinde paulatim ſemper dimouetur magis , & hoc cognoscimus omnes ſonos , & pro- cul factos , & prope. Clarum verò eſt , quan- do quis accipiens vas ſigulum , vel ti- biam , vel tubam , apponatque alteri ad auditum , per hæc loquatur , omnes vi- dentur voces omnino eſſe prope audi- tum : quia non diſpergitur aer latus : ſed conferuatur vox ſimilis ab ambiente or- gano. Sicuti ergo etiam in pictura , quan- do quis coloribus hoc quidem ſimile fe- cerit longinquo , aliud verò propinquo , id quidem nobis videtur , reſeſſiſſe pi- cturæ , hoc verò eminere : vtriſque tamen iſtis exiſtentibus in eadem ſuperficie.

A πῶτον τῶν πειούτων ἐστὶ τὸ πνέσμα καὶ μὴ βραδύως ὑπερετείν. ὅσον δὲ ἐστὶ μέγα τὸ διάστημα τῆς ἀρτηρίας, τῶν πειούτων ἕξω ὑπὸ κρημνῶν συμβαίνει τὸ πνέσμα βραδύως, ὅν- τος ὃ φερόμενοι διαχέεται δια τὴν ὑπερ- χωρίαν, καὶ τὴν φωνὴν γίνεταί κενὴ καὶ μὴ συνηστώται. ἢ πῶ μὴ διωάδαται διακρίεται τῶν πνέσμων π τῶν πειούτων, δια τὸ μὴ συνη- ρεῖσθαι τὴν ἀρτηρίαν ἑαυτῶν. ὅσον δὲ ἐστὶν αἰσθητικὸς καὶ μὴ πᾶντόθεν ἔχει τὴν διάστα- σιν ὁμοίαν, τοῦ τοῖς αἰαγρηθῶν ἀπασῶν μετέ- χειν τῶν διεκρησθῶν. καὶ γὰρ αἰσθητικὸς ἀποῖς αἰαγρηθῶν τὸ πνέσμα ὑπερετείν καὶ διλίσσεται, καὶ καὶ ἄλλοτερον τόπον διακρίεται πάλιν. βρα- χείας ὃ τῆς ἀρτηρίας οὔσης, ταχὺ ὑπὸ αἰαγ- κῆ τὸ πνέσμα ἐκπνεύται, καὶ τὴν πληθύνει ἰ- σχυροτέρην γίνεταί τὴν πᾶ ἀέρος, πᾶντας ὃ C τῶν τοιούτων ὁξύτερον φωνεῖν, δια τὸ ταχέ- ρε τῶ πνέσματος φορεῖσθαι. οὐ μόνον ὃ συμβαίνει τῆς τῶν ἀγρίων διαφορῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ πᾶσα πᾶντας τὰς φωνὰς δημοιοῦν ὅταν μὴ γὰρ ὁ- σον ὑπερασίας πλήρη πολλῆς ὅ τὸ πνέσμων καὶ ἢ ἀρτηρία, διασπᾶται τὸ πνέσμα, καὶ οὐ διωά- ται κρημνῶν εἰς τὸν ἕξω τόπον συνησθῶν, δια τὸ κρημνοσκόπειν, καὶ γίνεταί παχύνει καὶ ὑ- ρον καὶ διωκνῆτον. καὶ ἄλλοτερον καὶ πᾶν τὰς κα- τάρτοις καὶ τὰς μέσας, ἐὰν ὃ ξηρόν ἢ τὸ πνέ- D μα πᾶντοῦ, σκληροτέρη ἢ φωνὴ γίνεταί καὶ διασπᾶται ὑπὸ συνησθῶν γὰρ ἢ νοτῆς, ὅταν ἢ λεπτή τὸν ἀέρα, καὶ ποιεῖ τινα τῶ φωνῆς ἀπλό- τητα. τῶν μὲν οὐκ ἀγρίων ἀν διαφορῆς τῶν πειούτων τῶν πᾶν ἀν τὰ γινόμενα, ταῦτα αἰσθη- E καται τὰς φωνὰς ὁποτιεῖσθαι. αἰ ὃ φωνὰν ὁπο- κούσθαι μὴ ὅτι καὶ οἷς αἰσθητικὸν γίνωνται τὸ- ποις. ἀκούομεν ὃ πασῶν ἑαυτῶν, ὅταν ἡμῶν κρημνοσκόπειν κρημνῶν ἀνομῶν ὃ γὰρ ἀσθεῖς ὑπὸ τῆς πληθῆς ἀήρ, μέχει ὑπὸ τινος φέρεται) συ- νησθῶν, ἐπιπᾶται καὶ μικρόν ἀεὶ κινεῖται μέλλον καὶ τοῦτο γινώσκουμεν πᾶντας τοῖς ὑποφῶν καὶ τὰς πόρρω γινώσκουμεν καὶ τὰς ἐγγίς, δὴλον δὲ ἐστὶν ὅταν γὰρ πᾶς λαβὼν κέρας μὴ ἢ αὐλοῖν ἢ σάλπιγγα, κρημνοσκόπειν τε ἑτέρω κρημνῶν τὴν ἀ- F κελῶν, δια τούτων λαλῆν, πᾶσαι δοκούσιν αἰ φωνὰν πᾶντοῦ ἐστὶν πλησίον τῶ ἀκούσθαι, δια τὸ μὴ σκεδάνυται τὸν ἀέρα φερόμενον, ἀλλὰ

διατηρεῖται τὴν φωνὴν ὁμοίαν ὑπὸ τῶ ἀεὶ κινεῖσθαι ὄργανου. καὶ ἄλλοτερον οὐ καὶ ὅτι τῆς γραφῆς, ὅ- ταν πᾶν τοῖς κρημνοσκόπειν τὸ ὑπὸ ὁμοίον ποιήσῃται πόρρω, τὸ ὃ, τῶν πλησίον, τὸ ὑπὸ ἡμῶν ἀνακρημνο- κείναι δὴ καὶ τῆς ἰσχυρῆς, τὸ δὲ, κρημνοσκόπειν, ἀμφοτέρω ἑαυτῶν ὅταν ὅτι τῆς ἀνωτῆς ὅταν φωνῆς